

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Put svjetla

Misijski pohodi

„U Boga je spasenje moje
i slava“

Apostolat molitve

Molimo za obnovu sakramenta pomirenja, da dublje iskusimo beskrajno Božje milosrđe.

Sadržaj

Uvodnik	O, da danas glas mu poslušate!	3
U središtu	Duhovni obrisi žene koja će obilježiti Crkvu.....	4
Iz života naših misionara	Put svjetla	6
	Misijski pohodi	7
	„U Boga je spasenje moje i slava“	10
Intervju	DR Kongo – zemlja raznolikosti.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za ožujak	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Početak godine posvećene svetomu Josipu, „modelu obitelji, Crkve i društva“	15
	Proslava Prvoga međunarodnog dana ljudskog bratstva	16
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe	17
	Misijski duh u našoj župi.....	17
	Svete mise za misije – moj doprinos misijama	18
	Dar za misije.....	18
Život jednog misionara	U njihovim kolibama	19
Misijski velikani	Nelson Rutilio Lemus, mučenik.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

O, da danas glas mu poslušate!

Ožujak je mjesec u kojem ima najviše korizmenih dana, bez obzira na to kojeg se datuma slavi Uskrs. Stoga mi se čini sasvim logičnim svratiti naš pogled na korizmeno vrijeme i iznova se zapitati kako ćemo provesti to povlašteno vrijeme te kako ćemo se ove godine pripravljati za Uskrs. Psalmist nas sa zebnjom i molbom potiče: „O, da danas glas mu poslušate: ne budite srca tvrda.“ (Ps 95, 7 – 8) Zaista, možemo li se istinski pripraviti za Uskrs bez riječi Božje, koja nas na najbolji način upućuje na živoga, uskrslog Gospodina? Božja riječ je najdjelotvornije sredstvo koje nam pomaže otvoriti oči i uši srca da bismo razabrali prolazno od neprolaznoga, važno od nevažnoga, smrtno od besmrtnoga... Ona nas potiče da naša srca ne budu tvrda, hladna i kamena, nego ponizna, spremna na služenje i blaga poput Srca Isusova.

Piše mons. Luka Tunjić

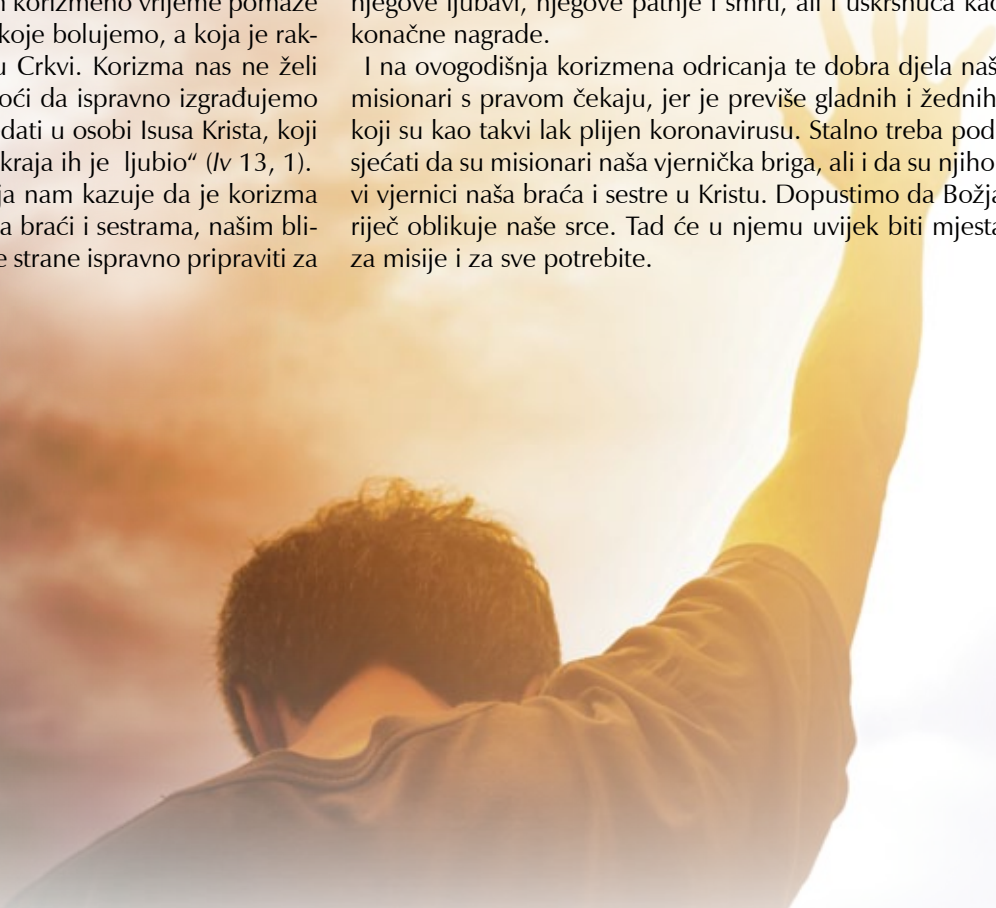
Osluškujući Božju riječ, tri su stupa korizmene pripreme: molitva, post i dobra djela. Znademo da nas molitva upućuje prema Bogu, post prema samima sebi, a dobra djela prema bližnjima. Lijepo je to zamišljeno, ali na koji način to shvaćamo i provodimo u svakodnevnom životu? Korizma nije vrijeme osobnoga isposničkog mrtvljenja tijela u postu i odricanju, u kojem sebe stavljamo na prvo mjesto. Uz osobna nastojanja, u korizmi bi u nama uvijek trebala biti prisutna svijest zajedništva, svijest da se sve događa u zajednici, da naša molitva, post i dobra djela izgrađuju zajednicu, jačaju vjeru Crkve, učvršćuju zajednicu kao mistično tijelo Kristovo. Ako bismo sebe kao osobu, kao pojedinca stavili na prvo mjesto, post bi se mogao shvatiti kao dijeta za mršavljenje, a odricanje kao način štednje za sebe i svoju obitelj te da sve u životu možemo učiniti vlastitim snagama. A ako prevlada mišljenje da sve ili većinu stvari možemo učiniti vlastitom pameću i silama, čemu nam onda uopće služi korizmena priprema i na koncu sama vjera? Upravo nam korizmeno vrijeme pomaže izliječiti se od egocentričnosti od koje bolujemo, a koja je rak-rana u današnjem društvu, ali i u Crkvi. Korizma nas ne želi depersonalizirati, nego nam pomoći da ispravno izgrađujemo svoju osobnost, koja se treba ogledati u osobi Isusa Krista, koji je „ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio“ (Iv 13, 1).

Evangelje je radosna vijest koja nam kazuje da je korizma radosno slavlje, i to slavlje služenja braći i sestrama, našim bližnjima, po kojima ćemo se s jedne strane ispravno pripraviti za

Uskrs, a s druge se strane pripravljati za svoj osobni susret s uskrslim Gospodinom u vječnosti. Na radosno slavlje korizme poziva nas i evanđelist Matej: „I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. (...) Ti, naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice.“ (Mt 6, 16 – 17) Plodovi su molitve, posta i dobrih djela ispunjeno i radosno srce, koje osvaja blagošću i radošću života. Takvim shvaćanjem korizme mi materijalizirani svijet produhovljujemo, mijenjamo sebe, obraćamo se, sve činimo novo i mijenjamo lice ovog svijeta.

Korizma nam ne dopušta da budemo površni i apstraktni, niti nam dopušta da nas prožmu jeftini i prazni osjećaji zadovoljstva samo zato što molimo, postimo i odričemo se. Naprotiv, korizma nam pomaže da čvrsto stojimo na zemlji, da se ozbiljno uhvatimo ukoštac sa svim problemima ovog svijeta, da materijalnu sitost pretvorimo u glad za ljubavlju i istinom, koja nas oslobađa i ima svoj vrhunac u praznom grobu uskrsnog jutra. Tako postajemo dionici njegove ljubavi, njegove patnje i smrti, ali i uskrsnuća kao konačne nagrade.

I na ovogodišnja korizmena odricanja te dobra djela naši misionari s pravom čekaju, jer je previše gladnih i žednih, koji su kao takvi lak plijen koronavirusu. Stalno treba podsjećati da su misionari naša vjernička briga, ali i da su njihovi vjernici naša braća i sestre u Kristu. Dopustimo da Božja riječ oblikuje naše srce. Tad će u njemu uvijek biti mjesta za misije i za sve potrebite.

Duhovni obrisi žene koja će obilježiti Crkvu

Na zahtjev svojega duhovnog vođe oca Jeana Würtza, mlada Pauline Jaricot promišlja o svojem životu, posebno o svojem obraćenju, i na poticaj tog svećenika sve zapisuje u bilježnice. Četiri rukom ispisane bilježnice postale su tako duhovna autobiografija mlade Pauline. Na takav način, pišući duhovni dnevnik, duhovnik joj omogućuje da prepozna važne trenutke svojega dotadašnjeg života i u njima razluči Božju volju za svoju budućnost.

Mlada je Pauline imala sreću susresti svećenika koji je ozbiljno shvatio svoju ulogu za duše koje su mu povjerenе i prihvatio biti njezin duhovni vođa. Inače, da bi kršćani napredovali na putu duhovnosti i razlučili poticaje Duha za njihov život, Crkva je oduvijek preporučivala duhovno vodstvo, čija je krajnja svrha svetost. Ni manje, ni više. Kao žena velikih ideala, Pauline je izabrala najizvrsniji put (1 Kor 13, 1 – 13). Dakle o tome je promišljala uz pomoć svojega duhovnog vođe. Ona koja će kasnije postati utemeljiteljica misijskoga Djela za širenje vjere, ona koja je od djetinjstva sanjala da, zajedno sa svojim bratom, jednoga dana otiđe u misije, uz po-

moć duhovnog vođe, spoznaje da su njezine misije – ostati doma, da misije nisu samo Kina, Afrika ili Južna Amerika, nego cijeli svijet. Izabrala je cvjetati ondje gdje je posijana i ondje moliti i raditi za misije.

Njezin izbor duhovnog vodstva izvrstan je primjer svima onima koji bi danas željeli ići u misije. Pozvani su najprije pronaći duhovnog vođu, koji će im pomoći da rastu u duhovnom životu i da u konačnici mogu razlučiti volju Božju za sebe. U traženju volje Božje, uz pomoć duhovnog vođe, rastemo u svetosti, na način da pažljivo analiziramo svaki kutak svojega života, da bismo uklonili sve male poroke koji kočе naš rast i tražimo najučinkovitija sredstva da činimo dobro oko

sebe. Počinjemo zračiti radošću što smo kršćani, širimo kraljevstvo Kristovo, poput Pauline i njezina *fiat voluntas tua*, koje je njezino geslo života.

Uz pomoć duhovnika i vlastitih promišljanja, Paulini se jasno ocrtao put njezina života, shvatila je milost kojom je ispunjena, što je Duh Sveti učinio u njoj, te zahvalno kliče: „Koliko si dobar, Isuse, da nosiš buntovno janje na ovaj način...“

„Imala sam oko sedamnaest godina“, kaže nam ona, „kad je moje jadno srce, umorno od svoje besplodne potrage za blaženstvom, u korumpiranu i pokvarenu svijetu, konačno odlučilo ispraviti svoju nedosljednost prema svojem Bogu. (...) S nestrpljenjem sam tražila nešto što bi moglo ispuniti neizmjernost mojeg srca. Samo mi je Isus mogao ponuditi ono što sam toliko dugo željela.“ Spreмна je ići tako daleko da svoje obraćenje uspoređuje s obraćenjem svetog Pavla, a u svećeniku kojemu se bila povjerila prepoznaje Ananiju.

To što sebe naziva „jadnom“, ne smije nas iznenaditi. Ne kaže li to isto sveti Pavao za sebe, nakon susreta s Kristom na putu za Damask: „Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.“ (1 Kor 15, 8) U izrazima koji se čine pretjeranima i emotivnima prepoznajemo duhovnu borbu koju mlada žena proživljava. To je put kojim svaki učenik Isusa Krista prolazi, da bi se otrgnuo od lažne sigurnosti i osjećaja napuštanja od božanske ljubavi. Odgovor nakon te duhovne borbe jest Paulinino potpuno predanje Bogu: „Osjećam da se pod njegovim okriljem izručujem ljubavi.“

„Bog mi je dao nepokvareno srce“, kaže ona, „dobro i gorljivo za pobožnost. Urezao je u njega, mada je bilo još mlado, ljubav prema zapovijedima i prihvaćanje pokore. Nisam rođena da volim na način svijeta i stvorenja. Moja duša je toliko gorljiva i nedjeljiva da se ne može vezati za nešto što će propasti. Ne može služiti dvojici gospodara odjednom...“ Takav

U izrazima koji se čine pretjeranima i emotivnima prepoznajemo duhovnu borbu koju mlada žena proživljava. To je put kojim svaki učenik Isusa Krista prolazi, da bi se otrgnuo od lažne sigurnosti i osjećaja napuštanja od božanske ljubavi. Odgovor nakon te duhovne borbe jest Paulinino potpuno predanje Bogu: „Osjećam da se pod njegovim okriljem izručujem ljubavi.“

je bio odgovor mlade Pauline na božanski poziv.

Takvo predanje Gospodinu u Paulini stvara mir i radost. Međutim, iako obraćena, Pauline i dalje ostaje ista, žestoka temperameta, i trebat će joj mnogo godina da njime ovlada, da se dokraja zaljubi u Boga i postane žena akcije i zrele kontemplacije. „Uvijek sam u sebi čula skriveni glas koji mi je govorio: ‘Bog želi da služiš njegovoj slavi! Izabrana si da ispuniš tajne planove.’“

„Čega bih se trebala bojati, ja sam s Isusom“ – zapisala je Pauline u svojim duhovnim bilježnicama. Upravo ono što Isus kaže: „Srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam otetiti neće.“ (Iv 16, 22) Pokazuje stvarnost svojeg obraćenja u konkretnim djelima. „Bog me priprema za djela dobročinstva prema bližnjemu.“ U svojem novom životu Pauline stavlja u djelo Isusovu riječ: „Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga“ (Mt 22, 39), prihvaća jednostavnost koju Isus daruje onima koji mu se predaju.

Ali svetost je uvijek obilježena trpljenjem. Kršćani, ti „miljenici Božji“, prouzročit će joj najviše patnje u životu, ali ona se zbog toga neće odijeliti od Crkve. Slobodna u izboru života, ostala joj je vjerna do kraja: „Dobri Bog mi je dao osjetiti strahote koje su učinjene prema našoj svetoj majci, katoličkoj, apostolskoj, rimskoj Crkvi, zbog svih vrsta pogrešaka i neposluha.“

Ne iznenađuje zato da Djevičica Marija zauzima važno mjesto u njezinu duhovnom životu: „Ako me Isus Krist, moj Spasitelj, ispuni svojim milostima, udostojao me poučiti da ih je njegova majka isprosilila za mene.“

Paulinin je misijski žar plodonosan jer je povezana s Gospodinom. On je sigurnost njezina izbora. „O Isuse, tvoj izbor je pao na mene ... jer sam najslabija od svih stvorenja.“ Pauline u sebi osjeća da je pozvana na siromaštvo, siromaštvo koje, providonosno, najavljuje bijedu u kojoj će dočekati kraj svojeg života. Svoja nadahnuća crpila je iz molitve, posebno prema Djevici Mariji, iz karitativnosti kojom želi doprijeti do najsiromašnijih, iz vjernosti Crkvi, koja naviješta Kristovo spasenje.

No trebalo je najprije hodati, živjeti, a ona je bila spremna, otvorena za apostolat, za poslanje koje joj je Gospodin namijenio i iz godine u godinu dozret će do utemeljiteljice misijskog Djela za širenje vjere. „Živa Krunica“, rad za radnike i širenje vjere s vremenom će poprimiti sve jasnije crte i postati njezin *raison d'être*. Postala je čudesna žena koja će obilježiti Crkvu.

EKVADOR
– S. Lenka Čović

Put svjetla

Čitamo na početku Knjige postanka da je, kad je Bog stvarao svijet, sve bilo dobro. Raj živimo i iskusimo kada živimo u skladu s Bogom, sa samim sobom, s osobama koje nas okružuju i s prirodom. Božji plan je da čovjek živi sretan i miran život, navješćujući i izgrađujući njegov plan ljubavi za čovječanstvo. Ali čovjek iskusi i drugu stvarnost, stvarnost grijeha, koji nas udaljuje od Boga, stvara nutarnji nemir i tamu. Ja bih ga nazvala – podzemlje, gdje nema svjetla, nade, sreće, slobode...

Ljubav mijenja

Radeći s djecom, mladima i obiteljima, upoznala sam njihovu životnu stvarnost, koja je često puna

poroka i ti jadni ljudi ne mogu u potpunosti iskusiti sreću. Ljubav je jedina koja može promijeniti njihove živote, a zadaća je misionara usmjeravati i podržavati ljude na njihovu životnom putu, poticati ih da uvijek idu prema Bogu, pomagati im i u vjeri, nadi i ljubavi.

Nedavno smo se susrele sa slučajem gdje je jedna mlada djevojka ostala trudna. Nije baš u najboljim odnosima s partnerom te je razmišljala o pobačaju, ni sama ne znajući što je spremna učiniti. Božje svjetlo, koje svi nosimo u sebi, i savjest potaknuli su ju da ipak porazgovara s kime. Došla je do nas sestara te smo joj ponudili pomoć da zadrži dijete, da ga ne pobaci. Rekli smo joj da ćemo se pobrinuti za njezin smještaj, i za liječnika, i sve drugo što će trebati, pa čak i ako poslije poroda ne bude mogla zadržati dijete, da

ćemo se mi za njega pobrinuti. Bog joj je pomogao da joj se probude majčinski osjećaji te je prihvatila dijete koje joj je Bog dao. Potrebni smo mladima kad se nađu u sličnim situacijama i moramo im pokazati da je dijete blagoslov i objasniti im što se uistinu događa kad se odluče na pobačaj. Toga ima u veliku broju ovdje, ali i posvuda u svijetu, i Crkva takvima posebno mora pomoći.

Najpotrebitiji

Na početku pandemije Covid-19 država Ekvador dala je malu pomoć ljudima, no poslije je zaboravila na svoj narod. Ali Gospodin ne ostavlja svoj narod. I mi sestre smo priskočile. Kupujemo od seljaka njihove proizvode i dijelimo ih onima za koje znamo da su ih potrebiti. Činimo to jednom mjesečno. Sestre saznaju koje su obitelji najpotrebiti-

HAITI
– S. Ana Uložnik i
s. Liberija Filipović

Misijski pohodi

je te oni koji mogu sami dolaze preuzeti pomoć, a onima drugima mi odnesemo. Tako pomažemo seljacima da prodaju svoje proizvode, a siromašnima da imaju što jesti. Naša vjera je vjera u neizmjernu ljubav Božju, koja nikada ne prestaje, koja je živa, vječna, i to trebamo živjeti i naviještati. Posebno mi redovnice i svećenici.

Duhovni centar za mlade

Nedavno smo u biskupiji otvorile Kuću sv. Dominika s namjerom da postane duhovno središte za mlade. Biskup Bertram nas je pozvao da preuzmemo zgradu gdje je prije bila bogoslovija, no koja je zbog nedovoljna broja zvanja zatvorena. Preostali bogoslovi poslani su u drugu biskupiju.

Uskrs je pred vratima. Neka vam uskrsli Isus pomogne da uvijek izaberete život, da naviještate vječne vrjednote i da uvijek budete njegovo svjetlo! Aleluja!

Dragi čitatelji *Radosne vijesti*, dragi prijatelji misija!

Uvijek smo radosne kada s vama možemo podijeliti neke od događaja u našoj misiji. A kako i ne bismo, kada zahvaljujući vašemu odricanju i žrtvi mi možemo drugima pružiti pomoć. Tako se Božja ljubav širi i svi postajemo sudionici njegove ljubavi – vi koji dajete, mi koji dijelimo i oni koji primaju.

Jedan dio te milosrdne Božje ljubavi živjele smo u misijskim pohodima filijalama Župe Petit Goave, koje se nalaze na planini. Filijale su dosta udaljene od grada. Većina putova su, kako mi u Bosni znamo reći, „kozji putovi“. Put do tih filijala je težak, ali tako smo barem osjetile težinu životnog križa ljudi koji žive u tom kraju: život bez struje, vode, škole, ljekarne, doma zdravlja... Vodu za piće donose na svojim glavama, pješačeći i po nekoliko kilometara, a kišnica im služi za sve druge potrebe. Ljudi u tim krajevima žive od uzgoja stoke, voća i po-

vrća. Težak je to život, jer ovisi od vremenskih uvjeta, a ovdje su česte ciklonske kiše i uragani, koji im znaju sve uništiti. Zato im je vjera u dragoga Boga vrlo važna!

Urod odnose na prodaju. Sve stave u veliku limenu posudu te na svojoj glavi nose teškim putovima prema gradu, svladavajući više planina i brda, pješačeći četiri-pet sati. Putem izuju obuću i nose ju u rukama da se ne bi poderala i uprljala. I tako do grada, s teretom na glavi, a potom natrag kući, ponovno sa teretom, jer onda nose potrepštine za život.

Biti zahvalan Bogu

Naše putovanje kraće traje jer se vozimo autom, a nakon toga imamo samo dva sata pješačenja. Uvijek idemo rano ujutro, dok još sunce nije ugrijalo, i već tada susrećemo žene s teretom na glavi koje idu prema gradu. Svaki put kada to vidimo, srce nam krvari, zajedno s Isusovim, zbog težine njihova križa. Pozdravljamo se, zaželimo im lijep dan i da sve prodaju te nastavljamo dalje

svojim putem; one u grad, a mi prema selima-na planini.

Za nas je to velik ispit savjesti: Koliko li smo Bogu zahvalni za struju i vodu? Za blizinu bolnice, doma zdravlja i ljekarne? Za besplatno školovanje i prijevoz u školu? Za milost svakodnevnoga i nedjeljnog sudjelovanja na sv. misi?

Putem prema selima uvijek nam se pridruži i netko od ljudi ili djece koji žive u tim krajevima, da bi nas pratili, te nam tako iskazali radost i zahvalnost. Po našem dolasku k njima oni doživljavaju Božji pohod.

Dolazak svećenika velik je događaj za sve njih. Budući da je župa velika, svećenici u neke filijale dođu samo nekoliko puta godišnje, ali zato su formirali katehete koji svaku nedjelju slave službu riječi i drže narod na okupu oko dragog Isusa. Kada svećenik dođe, onda se oglase i zvona i onda vjernici znaju da je svećenik stigao. A kada dođe u pratnji još koga, za njih važna gosta, zvonu malo duže. Vjernici do kapelice pješake nekoliko sati, jer su kuće dosta udaljene jedne od drugih. Ljudi su veoma srdačni. Slavlje svete mise bude svečano te potraje i tri sata.

Prigodom jednog pohoda došli smo dosta ranije u kapelicu. Župnik je ispovijedao, a nas dvije smo išle obični vjernike koji žive u blizini te kapelice. Imale smo oko tri sata slobodnog vremena. I tako smo išli od kuće do kuće te razgovarale s ljudima i s njima se pomolile. Ljudima je bilo drago da vidimo gdje to oni žive. To su većinom kućice napravljene od lima. Skromno, ali uredno.

Djelo ljubavi

Prva kućica koja se nalazila do kapelice bila je zatvorena. Nastavile smo,

ali nakon dva sata, kad smo se vraćale, ispred kućice zapazile smo jednu djevojčicu. Približile smo joj se, a ona se brzo skrila iza kuće. Rekle smo joj *dobar dan*, ona je provirila, ali brzo se opet skrila. Nakon toga, iz kuće izlazi njen otac. Srdačno nas pozdravlja sav radostan da smo i k njima navratili. Kaže da se djevojčica skrila jer nije baš dobro, bolesna je. Rekle smo da bismo ju voljele vidjeti. Dođe djevojčica Delicia do nas i srdačno nas pozdravi spuštene glave. Sramila se jer joj lice deformirano, nije kao u svih drugih. I tako poče otac govoriti da je prije četiri godine imala gripu i nakon toga joj je počelo nešto rasti između očiju i nosa te da se to u zadnje vrijeme puno brže razvija te joj zadaje velike zdravstvene probleme. Naraslo je gotovo do veličine teniske loptice te više ne može ni spavati u ležećem položaju, nego samo u sjedećem. Prestala je ići u školu zbog problema s disanjem, jer

se ne može penjati uz planinu. Na planini je i jutrom svježije, pa joj je i to zadavalo velike probleme. I tako su iz dana u dan njezini problemi iz postajali sve veći i teži, a ona sve više izoliranija od drugih. Ta obitelj jedva ima što jesti jednom dnevno, a bolnicu si nikako ne može priuštiti. Čovjek je vidio da smo ostale šokirane situacijom. Obećale smo da ćemo joj pomoći.

Potražile smo rješenje s ravnateljem bolnice redovnika kamilijanaca, koja se nalazi u predgrađu Port-au-Princea, glavnog grada, oko osamdeset kilometara od mjesta Petit Goave. Nakon svih pretraga pokazalo se da je tumor dobroćudan i da se može operirati. Ravnatelj je u kratku roku našao specijalista te organizirao operaciju u njihovoj bolnici. To je ujedno bila i zadnja šansa da se nešto napravi jer je tumor počeo „drobiti“ kosti. Operacija je bila složena, ali, Bogu hvala, uspješna. Tjedan nakon operacije Delicia je mogla ići kući, ali je trebala živjeti u strogo higijenskim uvjetima i paziti na ishranu. S obzirom na to da nema tih mogućnosti, ravnatelj bolnice pristao je da ostane još jedan mjesec kod njih u bolnici sa svojim ocem, da se oporavi. Iako u bolnici nema hrane, redovnici kamilijanci su im donosili obroke iz svoje zajednice. I tako se naša Delicia uspješno oporavila i vratila kući.

Kako vrijeme prolazi, tako i ožiljci nestaju. Delicia danas normalno

hoda, radi, spava, ide u školu. Više puta došla nas je posjetiti i zahvaliti nam. Posebnu zahvalnost osjeća prema Malom Isusu i njemu se moli za sve one koji su sudjelovali u tom djelu Providnosti, jer da nije bilo Providnosti, koja joj je došla ususret, danas više nje ne bi bilo... Ali Bog je našao put! Božja ljubav je neopisiva. Ona nije mogla ni sanjati da će se darovima dobrih ljudi iz daleke Hrvatske i BiH izliječiti.

Iščekivanje Isusa

Na planini je i odnos prema pričesti snažniji, čemu svjedoči i susret sa staricom koja nas je zamolila da zastanemo na trenutak: „Pa ne će valjda moj Isus samo proći pokraj mene! Želim ga danas primiti. Dok sam mogla, išla sam u kapelicu, a sad mi više zdravlje i godine to ne dozvoljavaju. Duša me boli da ne mogu ići, ali zato

DR KONGO
– S. Erika Dadić

„U Boga je spasenje moje i slava“

se puno Bogu molim, i koje li radosti, danas je Isus tu s vama i među nama.“ Starica se ispovjerala i pričestila. Zajedno smo se pomolili i zapjevali te tako Bogu dali hvalu. Prvi put smo doživjeli svečanost svete pričesti na putu, na planini i vidjeli da, kad je Isus s nama, sve drugo gubi na važnosti, jer on postaje središte svega.

Zahvalne smo dragomu Bogu da ga možemo sresti u raznim situacijama našega misijskog služenja. I vama, dragi prijatelji misija, od srca zahvaljujemo na svakome vašem daru. Zahvaljujući vama, mi misionari, u svim krajevima svijeta, možemo pružiti pomoći drugima koji trpe, koji su gladni i žedni. Bogu zahvaljujemo za sve vas i svakog dana molimo za vas, kao i svi oni kojima pomažete.

Poštovano uredništvo i dragi čitatelji Radosne vijesti!

Sretna sam da vam se mogu javiti i izraziti svoju iskrenu zahvalu svima vama, kao i svim dobročiniteljima misija. Bog je divan, on nas neizmjerljivo voli. Nakon 47 godina mogega misionarskog života i rada u dragoj mi Africi, konkretno u Demokratskoj Republici Kongo, mogu sa psalmistom uskliknuti: „U Boga je spasenje moje i slava. Bog mi je hridina silna, utočište.“ (Ps 62, 8)

Rat još nije prestao

S našim kongoanskim narodom dijelile smo i radost i patnju. Proživjele smo mnoge situacije u kojima je naš život bio u opasnosti, ali smo nadu uvijek crpile u vjeri, baš kao i psalmist, koji kaže: „Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom.“ (Ps 22, 4) Nažalost, patnja ovog naroda produljila se zbog neizvjesne političke situacije. Može se reći da rat koji je ovdje započeo 1996. godine još uvijek traje. Neprestano se događaju pokolji i ubojstva. To se posebno događa u biskupijama Butembo-Beni i Ituri. Ali i ovdje kod nas, u Bukavuu, ima čestih ubojstava. I u samoj našoj ulici prije jednu godinu bio je svaku noć neki napad ili ubojstvo. Srećom se šef naselja dosjetio što učiniti za sigurnost stanovnika. Zamolio ih je da sudjeluju u plaćanju nekolicine koji će po noći bdjeti

i čuvati ih. Otkad se to uspostavilo, u našoj ulici više nismo imali napada ni ubojstava. Bogu hvala!

I ovdje, kao i u cijelom svijetu, pogodeni smo koronavirusom. Posebno su pogođene obrazovne institucije (škole i fakulteti). Sve dosada nastave uopće nema. Ljudi protiv toga protestiraju. Još ne znamo što će državne vlasti odlučiti. Svi naši biskupi pozivaju sve odgovorne da rade na dobro naroda.

Zbog nesigurne situacije mnogi su ljudi napustili sela i došli u grad. U gradu nemaju posla ni polja za obrađivanje i žive u vrlo teškim uvjetima. Mnogi od njih dolaze tražiti pomoć i na naša samostanska vrata i u župni karitas. Pomažemo im koliko možemo da ne umru od gladi, ali sve je to malo za mnoštvo siromaha. To što čini

nimo jest zasluga svih vas dobročinitelja, koji nam pomažete posredovanjem Papinskih misijskih djela. Neka vam dragi Bog uzvрати stostruko!

Budućnost je pred nama

Protekle, 2019. godine, ovdje u Bukavuu, u siromašnoj četvrti, nedaleko od naše zajednice, bila su dva velika požara. A nedavno, 10. siječnja ove godine, opet je došlo do velika požara. Stradalo je više od 200 kuća. Srećom da se to dogodilo tijekom dana, pa nije bilo puno ljudskih žrtava. Do požara najčešće dolazi zbog loših električnih instalacija. Nažalost, ljudi su ostali bez svega. Možete zamisliti kakav sada život žive. U našoj župi prikupljali smo pomoć za njih, ali sve je to kapljica vode u moru potreba.

Uza svu bijedu i siromaštvo, mi ne gubimo nadu. Budućnost je pred nama. Ima mnogo djece i mladih. Nastojimo ih usmjeriti pravim putem. Na samu Novu godinu u našoj Župi sv. Petra Clavera u Ngubi bilo je krštenje male djece. Zamislite, krstilo se 330 djece! Bilo je predивно vidjeti tu malu dječicu, kao i njihove roditelje i kumove. Molimo Boga za sve njih, da rastu i žive vjerno u milosti krsnih obećanja!

Ovaj naš narod ovdje puno moli. Vjerujem da nas sve to i spašava u ovim teškim danima. Preporučam sve nas u vaše molitve. I mi svakodnevno molimo za sve naše dobročinitelje. Sa sv. Pavlom ponavljam: „Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve dosada.“ (Fil 1, 4 – 5)

DR Kongo – zemlja raznolikosti

s. Mislava Prkić, redovnica je Družbe školskih sestara franjevki Krista Kralja, Splitske provincije. Rođena je 20. listopada 1952. u Ramljanima (Šibenska biskupija). Zavjete je položila 26. kolovoza 1973. godine, a u misije u Demokratsku Republiku Kongo je otišla 9. prosinca 1979. godine.

? Sestro, u misije ste otišli prije više od 40 godina. Kakva su bila Vaša očekivanja u to vrijeme, a što ste tamo zatekli?

! Biti misionar u pravom smislu te riječi, znači otići u zemlje gdje još Evanđelje nije ukorijenjeno ili ni navješteno. To me privlačilo još iz novicijskih dana. Naša Družba nije isključivo misionarska, te za otići u misije treba dozvola poglavarića. Moja su jedina očekivanja bila navještanje Riječi Božje preko bilo kojeg apostolata. Kad sam se pridružila našim prvim sestrama u Zairu (danas Kongo), s. Romani Baković, s. Eriki Dadić i s. Blaženki Barun, trebala sam najprije naučiti domaći jezik. Demokratska Republika Kongo je velika zemlja koja se nalazi u centralnoj Africi, bogata prirodnim bogatstvima, raznolikošću flore i faune, a nadasve bogata prekrasnim ljudima, raznih jezika. U jednoj riječi, crna i lijepa.

? Djelujete u narodu Bashi?

! Moj narod govori Mashi jezikom. Naučila sam ga. Ako se želi ispravno naviještati evanđelje treba se naučiti jezik naroda u kojem se živi i upoznati njegove običaje. To se zove inkulturacija.

? S vama su i druge sestre iz domovine, ali i domaće sestre Kongoanke vaše družbe.

! Živim u kući novicijata i postulature. Zajednica se nalazi u gradu Bukavu/Nguba. Za sada samo 11 zavjetovanih sestara, tri novakinje i tri postulantkinje. Od zavjetovanih sestara 4 smo Hrvatice, a 7 je domaćih sestara, od kojih su 3 studentice koje studiraju, dok se ostale bave raznim drugim apostolatima. Imamo crkvenu radionicu za izradu misnog ruha, dopunsku osnovnu školu za djecu koja nemaju mogućnosti pohađati normalnu osnovnu školu, i tečaj šivanja, krojenja, kuha-

nja i drugih domaćinskih poslova, za djevojke koje nisu imale mogućnosti pohađati školu normalno. Ova je zajednica sjedište Delegation za DR Kongo. Povjerenica sestara je isto domaća sestra.

Važnost školovanja djece

? Ravnateljica ste školskog centra u mjestu Nyantende. Koliko vam je važna pomoć koju dobivate iz domovine za učenike?

! Djelujem u srednjoj školi svetog Antuna Padovanskoga u Nyantende punih 18 godina, od toga sam 15 godina i odgovorna za tu školu. Svaki dan, od ponedjeljka do subote, dolazim u Nyantende, iz zajednice Bukavu/Nguba. Udaljenost je 15 km. Uspjeli smo nabaviti školski minibus sa 18 mjesta koji nam je neophodan, jer većina nastavnika dolazi iz Bukavu iz jednostavnog razloga što je na selu teško naći kvalificirano osoblje. Minibus

nije baš lako održavati, ali nemamo drugog izbora. Školska nastava je kvalitetna, zgrade su u dobrom stanju, a djece i mladih, iz godine u godinu, sve je više. Ove školske godine imamo 958 učenika u 18 razreda, i 28 nastavnika.

Moja zamjenica je sestra Kongoanka, a tri sestre rade kao nastavnice. Školovanje u Demokratskoj Republici Kongo je dosta složeno. Prebogata zemlja, a siromašni narod. Apsurd. Tužna ali istinito. Dok te stranac tlači i iskorištava, jadno ali razumljivo jer nije tvoj, ali kad te tlači tvoj, to je neprihvatljivo. Nažalost, vlada kultura džungle. Obitelji koje nemaju novaca ne mogu školovati djecu. Zato smo pokrenule akciju za školovanje djece, barem u školama u kojima mi radimo ili koje se nalaze u našem okruženju. Svaka je pomoć dobro došla. Bez velikog srca dobročinitelja teško bismo uspjele.

? **Djeca u DR Kongu su uključena u Djelo sv. Djetinjstva. Kako to izgleda?**

! U našoj nadbiskupiji, Djelo sv. Djetinjstva je vrlo dinamično. U prošlom listopadu, usprkos siromaštva i pandemije Covida-19, u 480 osnovnih i srednjih škola, skupiti smo 20 000 USD. Osim novca, sakupljeno je dosta i u naravi i, preko nadbiskupijskog Caritasa, sve je poslano u siromašnije župe i škole. Kroz mjesec listopad, po školama se radi misijska animacija. Važno je usađivati u srca djece i mladih dinamiku poslanja opće Crkve, svijest da čovjek ne smije biti okrenut samo prema sebi, nego da uvijek treba usredotočiti svoj pogled i prema drugome, posebno prema najpotrebnijima. Sveta Majka Terezija iz Kalkute je znala reći da trebamo pomagati siromasima među najsiromašnijima.

Vozilo služi narodu

? **Jedan od bitnih projekata je akcija MIVA (Misijska vozila).**

! Vozilo u misijama je pravo zlato. Zamislite, u Luhwinji smo bile bez vozila 7 godina, udaljene od grada 100 km, 5 sati vožnje, a putevi loši. A sve potrebštine svagdanjeg života su se nabavljale u

gradu. Kada smo dobile prvi terenac, veselju nije bilo kraja. Moram naglasiti da vozila ne služe isključivo zajednici sestara. Ona služe više narodu nego sestrama. Prijevoz bolesnika u bolnice, u bilo koji sat, pastoralni pohodi u udaljene kapelanije, opskrbljivanje nužnim potrepštinama seoske zadruge, pastoralni pohodi u udaljene župe za pastoral mladih, itd. Naš auto je ustvari njihov auto. Zato vam ne može nikada dovoljno zahvaliti što ste nam darovali auto preko akcije MIVA.

? **Često čujemo o opasnostima i nemirima u DR Kongu. Unatoč tome vi ste još uvijek tamo. Zar vas nije strah?**

! I strah je za ljude. Opasnosti ima svugdje, pa tako i ovdje kod nas. Ali straha u ljubavi nema. Povjerovala smo Isusu, Bogu ljubavi, i ostajemo ovdje, i On s nama. Nama nikada nije palo na pamet da ostavimo ovaj narod zato što ima poteškoća i političke nezvjesnosti. Gospodin nam daje snagu. Mi smo mu na tome iskreno zahvalne. Čovjek malo može sa vlastitim snagama.

? **Imate li poruku za naše čitatelje?**

! Nalazimo se u svetom korizmenom vremenu. Korizma je vrijeme u kojemu nas Crkva poziva na iskreno obraćenje. Tri su stupa korizme: molitva, post i milostinja. Našim čitateljima bih poručila da mole za milost svete ustrajnosti čineći uvijek dobro sebi i bližnjima. Neka se nikada ne umore i ne obeshrabre. Neka vas sve Gospodin blagoslovi i pokaže vam pravi put kojima vam je hoditi. S vama smo sjedinjene u molitvi. Unaprijed čestitamo – sretan vam Uskrs!

Razgovarala **Ines Sosa Meštrović**

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Molimo za obnovu sakramenta pomirenja, da dublje iskusimo beskrajno Božje milosrđe.

Sakrament pomirenja i pokore naziva se i sakramentom svete ispovijedi, a ispovjediti se ne znači samo priznati vlastite grijehе, nego znači i ispovjediti vjeru u Boga, koji me u svojoj ljubavi prihvaća. Zato je važno prije prisjećanja i nabiranja vlastitih grijehа sjetiti se i Božjih dobročinstava u vlastitom životu; toliko je toga dobrogа u životu svakog čovjeka te je potrebno i važno to dobro sebi posvijestiti i za to Bogu zahvaliti.

„Sad je vrijeme da se pomirimo s Bogom. Ostati na putu zla samo je izvor žalosti“, rekao je papa Franjo u jednoj od svojih korizmenih propovijedi te nastavio: „Ako se ipak bojimo pristupiti sakramentu ispovijedi jer smatramo da je naš grijeh prevelik ili neoprostiv, valja reći da nema tog grijehа iz kojega milošću Božjom ne bismo mogli ponovno ustati. Nema osobe koja bi bila nepovratno izgubljena. Nit-

ko nije nepovratno izgubljen! Jer Bog nikada ne prestaje željeti naše dobro, čak i kada griješimo.“

„Sakrament pomirenja jest sakrament ozdravljenja. Kad se idem ispovjediti, činim to zato da ozdravim, da mi ozdravi duša, da mi ozdravi srce i da ozdravi nešto što sam učinio a nije bilo dobro. Biblijska slika koja to najbolje izražava epizoda je o opraštenju i ozdravljenju uzetoga, gdje se Gospodin Isus objavljuje istodobno kao liječnik duše i tijela.

Sakrament pokore i pomirenja izravno izvire iz uskrsnog otajstva. Naime na sâm dan uskrsnuća navečer Gospodin se ukazao učenicima zatvorenima u dvorani Posljednje večere i nakon što im je uputio pozdrav: ‘Mir vama!’, dahnuo je na njih i rekao: ‘Primitе Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehе, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.’ (Iv 20, 21 – 23)

Taj nam ulomak otkriva najdublju dinamiku koja je sadržana u tom sakramentu. Prije svega činjenicu da opraštenje naših grijehа nije nešto što mi možemo sami sebi dati. Ja ne mogu reći: ‘opraštam si grijehе’. Opraštenje se traži, traži se od nekoga drugoga i u ispovijedi molimo Isusa za opraštenje. Opraštenje nije plod naših napora, već je dar, to je dar Duha Svetoga, koji nas uranja u kupelj milosrđa i milosti, koja neprestano izvire iz širom otvorena srca Krista rassetoga i uskrsnuloga. Nadalje, podsjeća nas da jedino ako dopustimo da se pomirimo u Gospodinu Isusu s Ocem i braćom možemo biti uistinu u miru. I svi smo to osjetili u srcu kad idemo na ispovijed, s tetterom na duši, pomalo potišteni; a kada primimo Isusovo opraštenje, u srcu nam zavlada mir, onaj tako lijep mir duše koji samo Isus može dati, jedino on.“

PAKISTAN

Početak godine posvećene svetomu Josipu, „modelu obitelji, Crkve i društva“

Šaljem vas kao misionare svetog Josipa po svoj Nadbiskupiji Karachi, da dođete do svih župa i zajednica. Možete organizirati susrete i pastoralne aktivnosti o životu i poslanju svetog Josipa u svjetlu *Patris Corde*, apostolskog pisma pape Franje koje je objavljeno povodom proslave 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve.“ Upravo tim riječima nadbiskup Karachi, kardinal Joseph Coutts blagoslovio je i poslao tim svećenika organiziran baš za prigodu Godine svetog Josipa, da bi Crkva u Pakistanu živjela po poticajima pape Franje. Najava svečanog otvaranja Godine sv. Josipa objavljena je tijekom mise koju je 3. veljače u katedrali svetog Patrika predslavio sam kardinal.

Nakon objave pape Franje, koji je Godinu svetog Josipa proglasio za cijelu Crkvu od 8. prosinca 2020. do 8. prosinca 2021., pakistanski biskupi su se mobilizirali u podizanju svijesti među vjernicima o životu i misiji svetog Josipa. Nadbiskup Islamabada i Rawalpindija Joseph Arshad, koji je predsjednik Biskupske konferencije Pakistana, na predstavljanju Godine svetog Josipa u svojoj biskupiji rekao je: „Život svetog Josipa blagoslov je za sve

nas. On je uzor našim kršćanskim obiteljima, posebno za mladence koji moraju preuzeti brigu za svoje obitelji. U ovoj Godini svetog Josipa potičem sve vjernike svoje biskupije i Pakistana da se usredotoče na život i misiju svetog Josipa, zaštitnika sveopće Crkve i poglavara Svete obitelji. Bio je brižan otac koji se brinuo i štatio svoju obitelj.“ Obraćajući se svim ljudima, nadbiskup je rekao: „Pozivam ljude da krenu stopama sv. Josipa. Od njegova, oca, svi očevi mogu naučiti iz života svetog Josipa koliko je bio odgovoran za svoju obitelj. Sveti Josip je također zaštitnik Crkve; on će u isto vrijeme biti primjer i svima nama da bismo bili na usluzi ljudima koji su siromašni, bespomoćni i napaćeni.“

Biskupija Hyderabad inaugurirala je sredinom siječnja Godinu svetog Josipa za vrijeme susreta na kojem je prisustvovalo oko 100 svećenika, redovnika i redovnica koji djeluju u biskupiji. Ordinarij, biskup Samson Shukardin, OFM, u intervjuu Agenciji „Fides“, rekao je: „Godina svetog Josipa od velike je važnosti za Crkvu. Ona će zasigurno donijeti vrijednosti poslušnosti, odgovornosti i poniznosti u životu vjernika, osobito obiteljima.“

„Obitelj svetog Josipa“, nastavio je, „također se suočila s različitim životnim izazovima i bila je prisiljena emigrirati. Pozivam vjernike u Pakistanu da budu uz one koji su imigranti u njihovim gradovima. Pakistan je također jedna od zemalja u kojoj ljudi iz malih gradova ili sela migriraju u velike gradove zbog posla ili škole, a broj tih migranata vrlo je visok.“

Sa svoje strane nadbiskup Sebastian Shaw, iz Lahorea, pozvao je vjernike svoje biskupije da budu odgovorniji unutar svojih obitelji. U poruci poslanoj „Fidesu“ nadbiskup navodi: „Nasljedovanje svetog Josipa u ovom razdoblju pandemije koronavirusa blagoslov je za naše obitelji i za društvo. Poziva nas da obiteljski život živimo s odgovornošću i da damo sve od sebe da bismo pomogli siromašnima i potrebitima, bespomoćnima, siročadi i udovicama.“ Ohrabrujući vjernike, nadbiskup je nadodao: „Molimo se da postanemo pravednici poput svetog Josipa, da naporno radimo kao i sveti Josip, da stavimo svoje snage u službu dobra, obitelji i zemlje. Taj nas svetac također uči da poradimo na tome da rastemo u svojoj vjeri i u svojem duhovnom životu.“

Agencija „Fides“

OBALA BJELOKOSTI

Proslava Prvoga međunarodnog dana ljudskog bratstva

U povodu prvoga Međunarodnog dana ljudskog bratstva, 4. veljače, radna skupina za mir u Africi, na čelu s ocem Ericom Norbertom Abekanom, župnikom Župe Svete obitelji de la Riviera 2, u Nadbiskupiji Abidjan, organizirala je pod pokroviteljstvom apostolskog nuncija u Obali Bjelokosti monsijora Paola Borgie i šeika Aïma Mamadoua Traoréa, predsjednika Vrhovnog vijeća imama Obale Bjelokosti, u petak 5. veljače u CERAP-u, Centru za istraživanje i djelovanje za mir, večer promišljanja i razmjene o Deklaraciji iz Abu Dabija.

„Već nekoliko godina u našoj zemlji društveno tkivo vrlo je istrošeno i opustošeno i za mene je ovo izvrsna prigoda da iskoristimo upravo to prvo izdanje Dana ljudskog bratstva da bismo na našoj razini pokušali ponovno zaživjeti put koji su naš sveti otac Franjo i veliki imam utrljali za čovječanstvo“, objašnjava nam nakane koje su motivirale organizaciju te aktivnosti, u koju su se uključili predavači svih vjeroispovijesti, da bi pomogli Bjelokoščanima da shvate da „trebamo prepoznati da je naš svijet uistinu zajednički dom i da smo

svi pozvani živjeti tu otvorenost; otvorenost prema Bogu, otvorenost prema drugima, otvorenost prema okolišu“, kaže otac Abekan.

Tijekom susreta promišljanja i razmjene o dokumentu o ljudskom bratstvu za mir i zajednički suživot razvijeno je nekoliko tema, kao, naprimjer, ljudsko bratstvo u pitanju, kako otvoriti široke horizonte ljudskog bratstva, jesu li vjerska naučavanja osuđena na suprotstavljanje, također tema koja se odnosi na mjesto žena u mirovnom procesu: žene, kreatorice ljudskog bratstva. A zadnje predavanje bilo je ono apostolskog nuncija u Obali Bjelokosti monsijora Borgie, o nadi u dokumentu o ljudskom bratstvu, koji je ukazao na to da je zemlja puna velikih mogućnosti i da ih se mora iskoristiti za opće dobro.

Imam Konaté Binaté Ibrourahima, viši imam muslimanske zajednice u Dokui (gradska četvrt Abidjana), koji je predstavljao šeika Aïmu Mamadoua Traoréa, predsjednika Glavnog vijeća imama Obale Bjelokosti, za okruglim stolom stavio je svoje zanimanje na dvije razine: „Prvo, konstruktivno je da već postoji most između kršćanske zajednice i muslimanske

zajednice, i drugo, radi se o ljudskom bratstvu. I u islamu bratstvo je temelj, otvaranje prema svim zajednicama.“ Brat Pavao Kokouvi Zikpi, koji je govorio o temi *Učini me sredstvom svojeg mira: molitva za ljudsko bratstvo*, kao profesor istraživač moralne teologije na Katoličkome misijskom institutu u Abidjanu, naglašava da treba moliti Boga za mir. Jer, kaže on: „Mir je najviša duhovna vrijednost, on je dar Božji koji označava potpuni sklad sa sobom i s drugima.“

Na 75. zasjedanju, 15. prosinca 2020., Opća skupština Ujedinjenih naroda proglasila je datum obljetnice potpisivanja dokumenta o ljudskom bratstvu kao Međunarodni dan ljudskog bratstva. Ta odluka UN-a uslijedila je nakon supotpisivanja dokumenta o ljudskom bratstvu za mir i zajednički suživot u Abu Dabiju 4. veljače 2019. od pape Franje i velikog imama kairske džamije El-Azar Ahmeda El-Tajeba. Osim uobičajenih odnosa između kršćanstva i islama, taj povijesni dokument poziv je na mir, na toleranciju među ljudima i na odbacivanje svih oblika ekstremizma i nasilja.

Agencija „Fides“

ŽEPČE

Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe

Biti milosrdan – imati *milo srce*, znači davati drugomu. Možemo reći da se milosrđe uvježbava iskustveno najprije kao dar Božji u vlastitom srcu. Tko nema iskustvo da je Bog njemu milostiv, ne može istinski biti milostiv prema drugomu. Na jednom je mjestu Isus rekao: „Idite i naučite što znači više volim milosrđe nego žrtvu.“ (Mt 9, 13) Tko je milosrdan čovjek? Svakako je to onaj koji je otvoren drugomu, ponizan i krotak, te dopušta da drugi bude svoj – ono što jest. Milosrdan drugomu uvijek čini dobro i samo dobro.

To svoje veliko milosrđe već niz godina prema svojim vršnjacima u dalekoj Africi pokazuju djeca u Župi sv. Ante Padovanskoga u Žepču u humanitarnoj akciji *Djeca Žepča za*

djecu Benina. Akcija traje od Prve nedjelje došašća pa do svetkovine Kristova rođenja. Štedeći u misijskim kasicama, djeca materijalno pomažu onima kojima je to najpotrebnije. Jer pomagati drugomu ne ide samo iz motiva sućuti, sažalijevanja, nego je to spoznaja po kojoj znamo da istinski ostvarujemo svoje čovječstvo, svoju slobodu, i to u onoj mjeri u kojoj drugomu pomažemo. Ljubav je ta koja dječja srca pokreće i potiče da otvore svoja srca prema drugom čovjeku, jer ljubav se samo djelima pokazuje. Milosrđe spašava, milosrđe otvara vrata, milosrđe daje nadu. Milosrđe i samo milosrđe otvara vrata raja.

Zato tijekom svih ovih godina naša župna zajednica uvijek ima otvoreno srce za pomoć našim misionarima i misionarkama, gdje god oni djelovali. Tako od 2016. godine, otkako naš misionar vlč. Gabrijel Jukić djeluje u misijama u Ugandi, u župi se također prikuplja pomoć i za to polje djelovanja. Ali prije svega uvijek pratimo misionare svojim žrtvama i molitvama, jer samo u povezanosti i u molitvi možemo uočiti potrebu drugoga

S. Slavica Tubak

RADUNICE

Misijski duh u našoj župi

Već je uhodana praksa u Župi sv. Ane Radunice da se pomaže drugima u potrebi. Naš narod u Bosni i Hercegovini ima veoma razvijen osjećaj za bližnjega u potrebi. Dovoljno je da tko pokrene inicijativu i lijep broj vjernika će se uključiti.

U starim dokumentima Župe Radunice – knjizi *lemuzine* sačuvan je trag da se i prije stotinu godina skupljalo za Afriku. Nikada i nije prekinuta ta praksa. Posebno zadnjih dvadesetak godina dječica se u božićnim danima odriču primljениh darova, da bi nahranili gladne u Africi. Gotovo sve obitelji u župi koje imaju osnovnoškolsku djecu uzmu kasicu te ju na Nedjelju Isusova krštenja donesu u crkvi i tako polože svoje priloge u Betlehem. Tako je bilo i ove godine. Dužnost je pohvaliti i roditelje što tako odgajaju djecu, da bi odrastali u brizi za one koji su većoj potrebi. Netko je rekao: „Karitas nije plod naših mogućnosti, nego plod naše vjere.“ Tako su i ove kasice, u kojima djeca daruju svoje priloge za djecu u potrebi, više plod vjere u dobrotu nego novčanih

možućnosti. Proteklu godinu je u Radunicama naročito bio prisutan duh brige za potrebite u misijama. Između ostaloga, nekoliko je osoba dalo svoj dar za školovanje djece u misijskim krajevima.

Isto tako predan je i dar misionaru u Peru u da nabavi obiteljima u potrebi deke, da se imaju čime pokrivate u hladnim danima. Zanimljiva je i zgoda obiteljskog čovjeka iz župe koji je prošle godine u korizmi prestao pušiti. Sav iznos koji je uštedio donio je i predao župniku uz riječi: „Darujem za ono što je najpotrebitije!“ Na pitanje može li se dio novca uputiti i u misijske krajeve kao pomoć gladnima, odgovorio je: „Dapače, učinite što mislite da je najbolje!“ Tako smo pola tog iznosa poklonili jednomu misionaru. Ima dobrih i aktivnih ljudi i u našoj maloj župi, kao i u cijelome našem hrvatskom narodu. Svugdje ima dobrih ljudi.

Nadbiskup Stadler je govorio: „Pomozi drugomu u potrebi, pa će i tebi pomoći Bog.“ Radujemo se da možemo pomagati!

vlč. Ilija Orkić

ZAGREB

Svete mise za misije – moj doprinos misijama

diljem svijeta. Svećenici ondje oskudijevaju u svemu.

Moram priznati da me članak dirnuo, a molba potaknula. I otada svoje misne nakane rado pošaljem za misije, da svojim prinosom barem malo pomognem siromašnim svećenicima u misijama.

Veseli me što nisam sama. Osobno potičem svoje susestre, ali i sve dobronamjerne da se na taj način uključe u naviještanje radosne vijesti diljem svijeta. Rado pozivam i sve vas koji čitate ovaj članak – darujte svoje misne nakane za misije! Dajući misnu novčanu naknadu za svoju nakanu, u isto vrijeme pomažemo i svećeniku i njegovim vjernicima. Ne

ćemo možda nikada otići u neku misijsku zemlju avionom, ali po svetoj misi koju će svećenici služiti za nas u misijama to zasigurno hoćemo. Na najbolji i najsigurniji način. Tako najprije žrtvujem svoju želju da sami budemo na misi po našoj nakani, a u isto vrijeme se po misi povezujemo s mnoštvom vjernika, s braćom i sestrama, sa siromasima po svijetu, koji mole za nas i na naše nakane! Nema snažnije molitve i dobročinstva za misije od dara svete mise.

Gospodin neka blagoslovi i čuva sve naše misionare i neka im on bude plaća i nagrada za sve žrtve i napore! Svim misionarima i čitateljima *Radosne vijesti* želim milostima ispunjenu ovogodišnju korizmu.

S. Agneta Sakač

Već dugo i s radošću čitam *Radosnu vijest* i pratim rad i zalaganje naših misionara širom svijeta. Svojim molitvama pratim njihove napore i molim neka ih Božji blagoslov sve prati.

U jednom broju časopisa iz 2008. godine pročitala sam članak o „misnim intencijama za misije“. U njemu se poziva čitatelje, ako imaju osobnih ili zajedničkih misnih nakana, da ih pošalju Papinskim misijskim djelima da bi ih se moglo prosljediti biskupijama u misijama

PROZOR

Dar za misije

Djeca Župe Presvetog Srca Isusova Prozor svojim priložima za misije pokazala su da imaju osjećaj za drugoga. Pripremajući se za Misijsku nedjelju, 28. listopada 2020., djeca su za animacijskoga Misijskog tjedna imala prigodu da više na vjeronaučnim susretima čuju o misijskoj djelatnosti i o siromašnu načinu života svojih vršnjaka.

Djeca osnovne škole svih razreda na Misijsku nedjelju dobila su misijske kasice i ponijela ih svojim domovima te u njih stavljala svoje darove sve do 6. siječnja, kad se u

cijelom svijetu slavi Dan Djela svetog Djetinjstva. Neka djeca iz opravdanih razloga naknadno su donosila svoje priloge.

Na svetkovinu Bogojavljenja i drugih nedjelja u siječnju u prozorskoj crkvi zaživio je ponovno misijski duh. Djeca su doista pokazala da imaju

veliko srce te u misijskim kasicama prikupila ukupno tri tisuće konvertibilnih maraka. To nije prva akcija gdje djeca sudjeluju u brizi za drugoga. Neka nam svima djeca budu poticaj da zajedništvom i osjećajem možemo učiniti puno.

S. Marinela Zeko

INDIJA
– o. Ante Gabrić

U njihovim kolibama

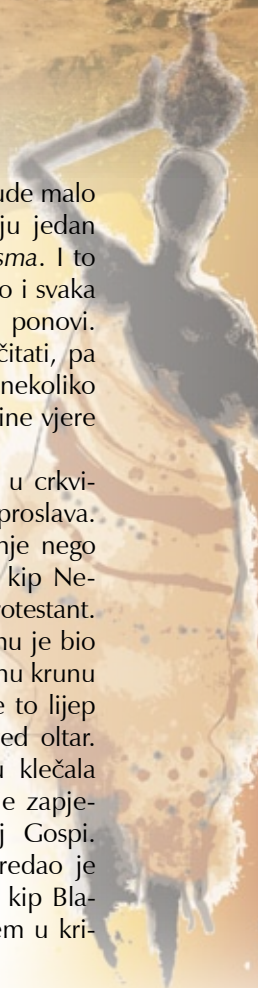
Gregor je plačući kleknuo preda me. Mali sinčić, prvo mu dijete, nenadano je umro. Otac moli da ga blagoslovim, da bi tu bol mogao junački podnijeti, i on i mlada mu žena Margarita. Pozvao me da bih navečer došao k njima. On je pozvao i mladiće iz sela te svu dječicu. Najprije Sveta krunica, a onda pjesme Isusu i dragoj Gospi vratit će sreću i mir tužnim srcima. To je lijep običaj. Margarita je sama bolesna, no ipak je ustala, polako se dovukla pred kolibu i pridružila se našim molitvama.

Svjedočanstva žive vjere

Poslije smo svi otišli u Rafaelovu kućicu. Njegov je sin bio dugo vrijeme bolestan. Sad je bolje, pa i on želi u zahvalu zajedničku *Krunicu* i pjevanje, a za dječicu je pripremio nešto slatkiša. Došao je i stari Prano. On je prekoračio već 80, malo su mu oslabile oči, no još se ne da. Obitelj mu je velika, unučadi kao roj pčela. Iako Prano sam ne zna ni čitati ni pisati, svi ti mali pilići moraju u školu i navečer svi zajedno moraju učiti uz malu svjetiljku. Stari „ravnajući učo“ pred njima s tankom šibom, pa od vremena do vremena vidiš kako se neki anđelčići češu po hlačicama. Stare oči, no batina točno pogodi po mekanom! „Namer dol“, pjevačka grupa, koja zazivlje ime Isusovo, pjevala je do u kasnu noć. Obično su tri-četiri pjevača glavna, jedan uz bubanj i još jedan s malim limenim *kortalom* –

dvije limene pločice – da bude malo više buke. Obično obrađuju jedan ili drugi prizor iz *Svetog pisma*. I to se opisuje nadugo i naširoko i svaka rečenica se nekoliko puta ponovi. Od slušalaca malo ih zna čitati, pa zbog toga valja sve skupa nekoliko puta opetovati, da im te istine vjere ostanu u pameti.

Sljedećeg jutra bila je i u crkvi Fatimske Gospe lijepa proslava. Biren je darovao ništa manje nego zlatnu krunu za naš krasni kip Nebeske Majke. Biren je protestant. Po Gospinu zagovoru sin mu je bio spašen, pa je, evo, ovu krasnu krunu donio u zahvalu. Uistinu je to lijep prizor. Kip smo metnuli pred oltar. Majka je s Ašišem u krilu klečala pred kipom. Čitava crkva je zapjevala krasnu pjesmu dragoj Gospi. Blagoslovio sam krunu i predao je majci, da je ona metne na kip Blažene Gospe. S malim Ašišem u kri-

lu, s krunom u ruci – majka je Majci davala zahvalni dar. Ja sam se potihomolio, da bi joj uz zdravlje sina dala i milost svete vjere. Pa i vas molim da bi se te velike nakane sjetili u svojim dnevnim molitvama.

U selo malog Montua stigao sam pred podne. Kapelica je malena, ali čista. Montu je bio u našoj školi, pa je vidio kako sestra Antonija uređuje bošontsku crkvu. Nema on velikih i lijepih vaza za cvijeće, no ljubav se zna snaći. Oprao je četiri male tintarnice, ukrasio ih šarenim papirom i u njih stavio nekoliko šumskih cvjetova. Uistinu lijepo.

Njegov je otac molio za misu zahvalnicu. Jučer su svršili presađivanje riže, pa da se uz kišu izlije na njihova polja i Božji blagoslov. I za vrijeme mise kiša se izlila kao da su se otvorili oblaci. Odgovor na živu vjeru tih ljudi.

Propovijed je bila o molitvi, kako nam se uvijek valja moliti. Usred propovijedi reče starkelja, Montuov djed: „Thik bolcho, thik bolcho!“ („Imaš ti pravo, imaš ti pravo!“) A koji puta bi kao patrijarh sasvim mirno rekao: „Deder ti još jednom ponovi, nisam te čuo...“ Dido je već, kao i stari Prano, prekoračio osamdesetu, malo je tvrd na ušima, pola je zubi već otišlo, no on je još dobra zdravlja. A kad počne hodati po ovim nasipima, ni mladići ne mogu s njime.

Put do slijedećeg sela bolje da vam i ne opisujem. Bilo je više kroz vodu nego po suhu. Mjesto jednog sata trebao sam gotovo četiri sata. Na pola puta sreo sam Sonathona. Poslao ga katehist da mi pomogne. Uzeo moju misnu torbu, no sirota, i on je već bio toliko umoran da su kod prvog kanala i on i moja misna torba otišli u vodu. Skočih za njim te izvukoh i njega i misnu torbu. Sve se smoćilo. Najviše mi je bilo žao za misno odijelo i knjige. Nas ćemo se dvojica brzo osušiti, ukoliko se išta suši u to kišno doba, no knjige su se mnogo oštetile.

U selu su putovi bili tako strašni da sam u slaboj lađici – izdubljeno deblo palmina stabla – otišao u kapelicu i odanle od kolibe do kolibe, da ih blagoslovim. U selu je dosta bolesnih. Protap je na umoru. Izjeda ga sušica. Slijedećeg jutra svi smo zajedno kroz blato i vodu otišli k njemu u pohode, ja s Isusom na grudima. Bila je to, uistinu, popudbina, jer je poslije podne mirno u Gospodinu preminuo. Siromašni Protap, mnogo je prepatio u životu. Pred smrt me zamolio da gledam na malog mu Franju. Uzeo sam ga u sirotište. Lijepo se vlada i marljivo uči. Pa se i vi kojom molitvom sjetite malog Franje!

Oluja

Poslije svete mise opet na put. Da sam znao što me sve čeka, po svoj prilici ne bih se bio usudio na put. Tamni oblaci su se gomilali sa zapadne strane. Kišno je doba, pomislim, doći će pljusak, pa će se onda opet razvedriti. Katehist je pripravio nešto riže za mene i starkelju Gunodhora, koji će sa mnom. Jedva smo ostavili selo, kad su se oblaci spustili još niže. Tamno u po bijela dana. Strašna oluja i grmljavina, kao da atomske bombe oko nas pucaju. Počeo hladan jak vjetar, da smo se jedva držali na nasipu. A drščemo kao šibe na vodi. Prokisli smo do kože. Misna torba, koju sam s velikom mukom malo osušio u selu, opet je sasvim pokisla. Sa svih strana curi. A put klizav. Noge su počele krvariti, jer kroz blato viri na stotine razbijenih školjka i gnjilih rakova.

Kišobran mi otišao u zrak, pa kiša samo bije po obrazu. Kasnije smo preko radija saznali da je to bio ciklon iz Bengalskog zaljeva. Kako rekoh, sva sreća da to nisam znao, jer se ne bih dao na put.

Iza sela Šorbere postalo je tako strašno da se moj pratilac Gunodhortio vratiti kući. No, budući da smo bili posve prokisli kao pijetli, odlučili smo da ćemo naprijed, pa pu-

klo kud puklo. I hvala dragom Bogu i vašim molitvama, na našu glavu nije puklo. No, iskreno vam kažem, nekoliko smo puta dobro poskočili s nasipa, kad bi gromovi blizu opalili. Pred selom sam se s Gunodhorom oprostio i lijepo ga nadario. Mnogo je za mene propatio. Reče mi da će natrag u svoje selo ili, ako ga noć uhvati, da ima neke prijatelje na putu, pa će k njima svratiti.

Novoobraćenici u Čunčuri bili su jako veseli, kad su me izdaleka opazili. Već su izgubili svaku nadu da ću sred ovog nevremena doći. Moj vjerni Duro nabavio je negdje jedno jaje, ispržio t, nešto zelja, pa je večera bila slasna — iako ne baš previše masna!

Imamo tu lijepu kapelicu. No, oko kapelice mnogo «ulu» trave i u travi sva sila malih pijavica. Namirišu te izdaleka. Sitne kao igle, pa se, nevolje, posvuda uvuku. No sa mnom su bile — ove noći milosrdne.

Došao me vidjeti Badolov otac, stari Bipin. Sin mu je nestao. U potrazi za poslom otišao prema Kalkuti i tamo se negdje izgubio. To mu je jedini sin. Staračko srce plače. Sutra će nakon svete mise na daleki put, da traži sina. Pa da ga blagoslovim i da se njegovog Badola sjetim kod svete mise. Drage sam volje to učinio. Badol je bio tri godine u našoj školi. Otac je bio sam, majka je već prije umrla, pa je eto on otišao pomagati ocu. Ove godine posvuda je velika nevolja, te je Badol ostavio selo u nadi da će naći kakvu zaradu.

Adhinovu ženu i kćerku primio sam u Crkvu. Krasno su položile ispit. Mamica neke molitve nije mogla naučiti napamet, pa joj je mala Šorola koji puta šaptala. Šorola je uzela ime Marija, majka joj Katarina u spomen moje pokojne majke. »Oče, recite vi Isusu da bih mu ja ostala vjerna do smrti!« Pa sam to Isusu spomenuo, kad ga je ona slijedećeg jutra po prvi puta primila u srce. Molio sam Ga, da bi i ona, i mi svi ostali Njemu vjerni do smrti.

Nelson Rutilio Lemus, mučenik

Otac Rutilio Grande ubijen je 12. ožujka 1977. u blizini svojega rodnog grada El Paisnala, u ruralnom dijelu Salvadora, tako što je pogođen hitcima desetak ili više puta, zajedno sa starijim vjernikom Manuelom Solorzansom i mladićem Nelsonom Rutiliom Lemusom, koji su ga pratili na jednu devetnicu za blagdan svetog Josipa. Njihova beživotna tijela pronađena su u prevrnutu džipu kojim je upravljao svećenik.

Iako je rođen na selu u Salvadoru, otac Grande školovao se za člana Družbe Isusove uglavnom u Španjolskoj i Belgiji, ali i u drugim dijelovima Latinske Amerike. Međutim kasnije se vratio da bi djelovao među siromašnima u seoskim sredinama svoje domovine. Misijске ekipe koje je organizirao učile su seljake čitati Bibliju, ali su također i pomagale seoskim radnicima da se organiziraju, da bi se tako mogli oduprijeti bogatoj i moćnoj manjini koja im je isplaćivala nedostatne plaće. S timom isusovačkih misionara i pastoralnih djelatnika otac Grande, koji je bio župnik u gradu Aguilaresu, evangelizirao je veliko seosko područje u Salvadoru od 1972. do svoje pogibije od eskadrile smrti.

Pogreb o. Rutilija Grandea i mladića Nelsona predvodio je u katedrali u San Salvadoru nadbiskup Oskar Romero, koji će biti ubijen 1980. godine. Baš kao i kod atentata na sv. Oskara Romera i na desetine tisuća drugih Salvadoraca, nitko nikada nije optužen za njegovu smrt ni smrt njegovih župljana.

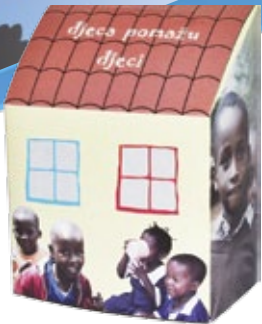
U rujnu 2015. godine Kongregacija za kauze svetih ovlastila je Nadbiskupiju San Salvador da pokrene proces za beatifikaciju i kanonizaciju o. Grandea. Biskupska istraga završila je u listopadu 2016. godine i prebačena je u Rim, da bi Sveta Stolica priznala njegovo mučeništvo.

„Njegova smrt s vjernikom Manuelom i mladim Nelsonom Rutiliom svjedoči o njegovoj solidarnosti s najpotrebitijima u njegovoj voljenoj zemlji“, ustvrdila je sestra Pineda, teologinja i profesorica na Sveučilištu u Santa Clari, u Kaliforniji, koja je napisala knjigu *Romero i Grande: sputnici u pratnji*. Knjiga istražuje živote oca Grandea i njegova bliskog prijatelja, nadbiskupa San Salvadora, koji će biti kanoniziran 2018. godine i postati sveti Romero.

Neki kažu da je nakon smrti oca Grandea sveti Romero preuzeo njegovo zalaganje za siromašne, a drugi, uključujući i papu Franju, misle da je ubojstvo oca Grandea dovelo do promjene kod nadbiskupa, koji je dotada bio prilično konzervativan, a koji će nakon toga postati poznat kao „glas siromašnih“.

21. veljače 2020. papa Franjo priznao je mučeništvo o. Rutilija Grandea, Manuela Solorzana i Nelsona Rutilija Lemusa te potpisao dekret za njihovu beatifikaciju, koja se očekuje.

„Njihova beatifikacija bit će velika radost za sve, za seljake, za potlačene, za one koji su pretrpjeli nasilje“, izjavio je nadbiskup San Salvadora José Luis Escobar Alas, koji djeluje na ruralnom području i koji je također svjedočio ubojstvima mnogih seljaka i pripadnika katoličkog klera. „Kao što sam rekao na kanonizaciji nadbiskupa Romera, Romero nije otišao sam u nebo. Romera su slijedili mnogi mučenici: svi ubijeni i progonjeni (Salvadorci). Baš kao i Rutilio. Blažen je s dvojicom seljaka, dvojicom laika, i simbol je mnogih mučenika. Unatoč brojnim lažima o tome isusovačkom svećeniku, uključujući i to da je bio subverzivan i uzeo oružje u ruke, istina je pobijedila te je prepoznat kao pastir svojeg naroda“, zaključio je nadbiskup Escobar.

ZA MISIJE I MISIONARE

Verica Mišanović 500 KM * Željko Adžamić 100 EUR * Redakcija Katoličkog

tjednika 134,55 KM * Sestre Milosrdnice, Sarajevo 200 KM * N. N., Mostar 50 KM * N. N. 300 KM * Vlač. Ilija Orkić 150 KM * N. N., Gorice 100 KM * Vlač. Vinko Radić 1.000 EUR * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Pizzeria Don Andjelo 100 KM * Župa Krapinske Toplice 150 kn + 150 kn + 100 kn + 100 kn * Ivana Knežić 500 kn * Župa Rođenja BDM, Privlaka 2.500 kn * Župa Kozari Bok 1.000 kn * Župa sv. Petra apostola 50.000 kn * Benediktinke, Rab 100 kn * N. N. 169 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Vanja Petričević 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Župa Podgorač 100 kn * Zlatka Korošec 200 kn * Ante Matković 50 kn * Arapović Zoran 200 kn * Mali makovci 250 kn * Sanela Kučar 100 kn * Davor Cindrić 620 kn * Župa sv. Luke, Novska 310 kn * Milenka Prgomet 50 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Vanja Jurić 15 EUR * Dubravka Trgovec 50 kn * Ivana Josipović 100 kn * Ivica Petričević 60 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Mladenka Lovrović 150 kn * Božidar Škarac 200 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn + 20 kn * Siniša Horvat 1.000 kn * Benediktinke, Šibenik 200 kn * Vinko Klarić 200 kn * Ivica Bradara 150 kn * N. N. 253 kn * Dušana Tadić 200 kn + 200 kn * Ivo Marušić 100 kn + 100 kn * Župa Smiljevac 690 kn * Maja Peraica 200 kn * Branka Maslač 200 kn + 200 kn * Ljiljana Benčak 200 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Terezija Furer 100 EUR * Nikola Mandić 50 EUR * Zdravka Šaravanja 30 KM * Dragica Nikolić 100 KM * Marinko Hudolin 200 kn * Dubravko Đujmić 100 kn * N. N. 169 kn * Melita Gregorović 200 kn * Veronika Radić 500 kn * OŠ Vinka Žganca, Vrtišinec 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Iva Vukas 30 kn * Vera Čargonja 300 kn * Blaško Kivić 200 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Darko Topalović 100 kn * Pero Petanjak 100 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Matija Knežević 100 EUR * Mladen Žiganto 130 kn * Župa Gornja Drenova 1.000 kn * Angelina Papuga 50 kn * Sandra Španić 200 kn * Antal Balog 20 kn * N. N. 200 kn * Željka Vodopija 200 kn * Gordana Radošević 100 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Slavko Volarević 500 kn * N. N. 253 kn * Ivan Ivaković 500 kn + 500 kn * Nada Alfrev 100 kn * Josip Srdarović 50 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Župa Krepšić 500 KM * Župa Brčko 454,50 KM * Župa Brijesće 155 KM *

Djeca župe Žabljak 250 KM * Zdenko Tadić 98 KM * Slaviša Andrić 48,45 KM * N. N., Živinice 42,75 KM * Župa Prozor 2.388 KM * Župa Orašje 400 KM * Župa Breške 500 KM * Sjemeništarci, Visoko 65 KM * Djeca iz župe Radunice: Ana Kajić 16 KM, Marko, Toni i Marin Ivandić 316 KM, Valentina Matijević 41 KM, Monika (Jeronima) Antolović 94,50 KM, N. N. 17 KM, Ivan, Antonija i Nikolina Marković 28 KM, Jozo Marković 15,20 KM, Niko (Gorana) Kajić 33,50 KM, N. N. 31 KM, Nikolina Marković 16,50 KM, Marko, Petar i Matej Jukić 97 KM, N. N. 10 KM * Župa Radunice 86 KM * Darinka Gatara 65 kn * Župa Resnik 5.000 kn + 3.350 kn * Božica Praterner 50 kn * Marica Kosović 100 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Nikolić 70 kn * Marija Cerčić 500 kn * Igor Končurat 100 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Ružica Prpić 527,5 kn * Župa Cerje 1.116,55 kn * Sestre Klanjateljice Krvi Kristove 689,82 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Bernard Đurić 200 kn * OŠ Strozanc 2.680 kn * Župa Uzvišenja sv. Križa, Kravarsko 700 kn * Tena Fulanović 50 kn * Kristina Kolar 150 kn * OŠ Zorke Sever, Popovača 500 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Travnički dekanat 770 KM * Ramski dekanat 650 KM * Sutješki dekanat 390 KM * Članovi Vrhbosanskog ordinarijata 800 KM * Župa Suho Polje, Kupres 50 KM * Župa Srednja Slatina 195 KM * Ivana Čilić 20 KM * N. N. 169 kn * Stjepan Harča 345 kn * Nikola Crnković 1.000 kn * Janko Krznarević 1.000 kn * N. N. 254 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Tomislav Perić 100 kn * Ankica Globlek 200 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Ana i Ivo Petrović 100 EUR * Mato Bošković 50 EUR * Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ 1.765 KM * Aneta Gotovac, učenica III. raz. gimnazije „Sv. Josip“ 50 KM * A. O., Banja Luka 150 KM * Dragan Rupčić 1.500 KM * Kaja i Dieter Stumpf 50 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Marija Begić 200 kn * Josip Rajčić 40 kn * Vesna Hećimović 200 kn * Mihaela Viskov 500 kn * Ante Čurić 150 kn * Ivica Filipović 1.000 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anda Mihaljević 200 KM * Robert Andrić 100 EUR * Ružica Vučić 200 KM * Ivanka Doko 25 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Mollitvena zajednica Krvi Kristove, Sarajevo 110 KM * Anda Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Nada Vuković 50 kn * Josip Trbara 500 kn * Ana Perkov 200 kn * Josip Čović 70 kn * Dubravko Tandarić 170 kn * Dario Mavrić 100 kn * Ante Kaleb 20 EUR * Ivanka Boras 200 kn * Župa sv. Kuzme i Damjana, Požega 150 kn * Siniša Jurić 100 kn * Stevo Horvat 100 kn + 100 kn * Dario Maradin 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Jasminka Jug 100 kn *

Stjepan Vuzem 100 kn * J. Zrno 30 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Krešo Mišura 300 kn * Anica Keškić 151,2 kn * Danica Humek 20 kn * Ankica Civarčić 750 kn * Niko Pilipović 200 kn * Anda Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Josip Munivrana 15 kn * Pero Petanjak 50 kn * Dragan Matijević 30 kn + 30 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Ljerka Išgum-Vorgić 50 kn * Zrinka Studen 50 kn * Blagoje Kordić 100 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

A.O., Banja Luka 100 USD * Ivana Rašić 200 kn * Kristina Košćević 20 kn * Ivan Prepolec 500 kn * Zvonko Ivančan 100 kn * Mara Perić 70 kn * Sandro Jakopčević 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Ljilja Grbešić 100 KM * Anica Lovrić 20 KM * Mladen Crneković 100 kn + 100 kn * Nikola Horvat 100 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn + 40 kn * Srećko Botrić 150 kn * Ana Raos 100 kn * Dario Časar 150 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Božo Lončar 70 kn * Stane Radulović 50 kn + 50 kn + 50 kn * Marija Vuković 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * Blaško Kivić 200 kn * N. N. 100 EUR * Josip Bošković 100 EUR * D. Delić 120 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Nikolina Sabolić 650 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn * Kata Sabelja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamsigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Mara Jurić 70 KM * Nevenka Jakopec 100 kn * Robert Skejić 150 kn * Katica Bebić 200 kn * Ivo Hrga 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Karolina Brlečić 970 kn * Jerko i Jelena Kristić 1.050 EUR * Ana Pavković 50 kn * Luka Karlić 970 kn * Karlić Borislav 970 kn * Ivanka Karlić 970 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Josip Spajić 50 kn * A. Rimac 100 kn * Eva Damjanović 100 kn * Jasmina Baćak 500 kn * Andrijana Đuzel 500 kn * Veronika Škegro 50 kn + 50 kn * Katarina Matić 800 kn * Tomislav Damjanović 970 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Mario Milošević 485 kn * Marija Zečić 50 kn * Marina Marin Vahčić 970 kn * Ivanka Žilić 485 kn + 970 kn * Barbara Brcković 970 kn * Ankica Laleta Grbeša 1.000 kn * Dinko Kalmar 1.000 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Župa Ružić 7.600 kn * Klara Kvesić 610 kn * Ivo Dajak 970 kn + 970 kn * Ljuba Vrdoljak 485 kn * Zlatko Mijoć 500 kn * Ana Golem 485 kn * Marija Miloš 20 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ante Karačić 15 kn * Ivan Škrabo 485 kn + 485 kn + 485 kn * Anja Zoričić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Anica Josić 200 kn * Kristina Jurković 200 kn + 200 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Vikica Šalić 300 kn * Ana Mrgan 100 kn * Zlatko Tomljenović 9.700 kn * Slavica Bilandžić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Marica Novak 50 AUD * A. O., Banja Luka 250 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Igor Pivac 1.000 kn * Romano Tripalo 150 kn * Srećko Bortić 150 kn * Marija Bartošek 300 kn * Župa Bapska 10000 kn * Matija Knežević 100 EUR * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 300 kn + 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Vlč. Ilija Orkić 300 KM * Nikolina Petrović 10 KM * A. O., Banja Luka 400 EUR * Branko Grgić 100 KM * Božo Lovrić 30 KM * Ankica Jurić 50 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Ivanka Krolo 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Marica Novak 50 AUD * Sestre Kćeri Božje ljubavi, Tuzla 100 EUR * s. Anđela Brkić 100 EUR * Snježana i Ivica Udovičić 620 KM * Zoran Marković 100 KM * s. Terezija

Batarilo 50 KM * Marija Žuljević 20 KM * Ruža Žuljević 30 KM * Štefica Palošika 200 kn + 200 kn + 200 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Ivan Ivaković 500 kn + 500 kn * Margita Žagar 100 kn * Josip Knežević 400 kn * Jelena Kvesić 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 300 kn * Matija Knežević 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Školske sestre franjevke, Široki Brijeg 110 KM * Željka Tukić 200 kn * Verona Čurić 100 kn * Ivan Bošnjak 100 kn * Marija Levak Hrastek 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVJI:

Kata Tadić 50 KM * Ivana Miličević 50 KM * Marija Budimir 20 KM * Lorena Šimunović 20 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Ivana Juroš 30 KM * Ivanka Vidović 50 KM * Bisera Lozančić 50 KM * Ruža Arežina 50 KM * Erna Presslauer 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ALBANIJU:

Matija Knežević 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 169 kn * N. N. 253 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N. N. 169 kn * N. N. 253 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Josip Obad 30 KM * Zoran Obad 1.000 kn * Župa Uznesenja BDM, Gradac 1.000 KM * N. N. 169 kn * N. N. 253 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Jozo Hrkač 50 KM * Milivoj Šimičić 200 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

N. N. 700 KM * s. Nevenka Brkić 400 kn * s. Timoteja 100 kn * N. N. 100 kn * Matija Knežević 200 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Župe Vrhbosanske nadbiskupije: Žepče 2.220 KM, Foča 236 KM, Haljinići 320 KM, Drijenča 390 KM, Novo Sarajevo 200 KM, Radunice 98,30 KM; Dragica Bevanda 20 KM * Vedran Višnjic 100 kn * Župa sv. Stjepana 564,95 kn * A. Harča 20 kn * Dubravko Tandarić 200 kn * Marijana Marković 50 kn * Damir Požar 35 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Snježana Markušić 200 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Luca Radman 20 kn * Natko Blagojević 100 kn

MISIJSKA KRIŽALJKA – OŽUJAK 2021.

Radosna vijest	Pokriváč	Ribarska mreža	Grad u hrvatskoj	Naslagano sijeno	Vrsta kamena	Jod	E N	Kraljica u šahu	Očevi	Pripadnik naše vjere	Konj	Znak pobjede	↔
Spomendan 24. 3.	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡
Odlučnici						Skica El. čestica						E Muško ime	⬡
Užad							Mala živočinja Krivina				Iridij Sprave (mn.)		⬡
Lavež psa			Znanje (grč.)						Papir (tur.) SP				⬡
				Žensko ime				Masno tkivo Zdravo (lat.)					Žensko ime
				Dušik		Proizvođači kreča Kilovat							
				Mađarska mijera					Ono (eng.) Tona			Rimski 5 Znak za Celzij	
				Svečana nedjelja u korizmi	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡

Rješenja iz prošlog broja: ČISTA SRIJEDA, KORIZMA, STEPINAC

